

Svatá hodina s trpícím Spasitelem

Příprava srdce

Velký Bože, padám před Tebou na kolena a z upřímného srdce vysílám povzdechy lásky a lítosti nad svými hříchy. Ó, jak mne to mrzí a bolí, že jsem Tebe, své nejvyšší Dobro, zarmoutila. Lituji všeho, co jsem ve svém životě myslila, mluvila a učinila, co Tebe, mou nejvyšší Lásku, zarmoutilo. Ach, odpusť mi to skrze zásluhy a krev Ježíše Krista, které Ti v náhradu přináším. Očisti mé srdce, posvěť moji duši a sešli mi svého Svatého Ducha, aby mne osvětlil a svým jasným, nebeským světlem pronikl, abych poznala sebe a Tebe, Bože můj; nechť pohne tento svatý Duch mým srdcem a svým žářem roztaví ledy mého ducha. O to Tě snažně prosím a z hloubi své duše volám: „Přijď o Duchu svatý, naplň srdce své služebnice, aby byla schopna mluvit se svým Pánem a Bohem. Dotkni se mého srdce, abych tuto hodinu se svým trpícím Spasitelem zbožně strávila v náhradu za urážky, které se dějí nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Bolestná Panno Maria, oroduj za mne.

Můj nejmilejší Ježíši, vidím, že opouštíš večeřadlo a odcházíš se svými učedníky na horu Olivetskou. Z jedenácti vybíráš si tři nejmilejší, které chceš učinit svědky svého smrtelného zápasu. Ó, Pane, ó Mistře, o můj Ježíši, spínám k Tobě své ruce a úpěnlivě prosím: vezmi mne sebou a připoj mne k tvým třem učedníkům. Vždyť sis mne vyvolil za svou těšitelku. Nech mi pocítit, co Tě stála záchrana mé duše, cos musil zaplatit za hříchy mé! – Nejdražší Ježíši, nepůjdu od Tebe, chci s Tebou bdít a trpět. Dovol, abych směla pokleknout k Tobě, můj trpící Spasiteli, a naslouchat Tvé modlitbě a Tvému nářku, který se z hory Olivetské nese až k nebi. Ano, dovol, můj nejdražší Ježíši, abych směla stírat Tvůj krvavý pot, abych směla těšit Tvé trpící zarmoucené srdce. Popřej mi dělat anděla útěchy, chci s Tebou bdít a trpět a v utrpení Tebe těšit. Nedopusť, abych Tě nechala samotného, aby spánek vlažnosti a roztržitosti učinil mne vůči Tobě necitelnou.

Přichází hodina temnoty, božský Spasitel klečí a modlí se, vyjednává s Otcem nebeským o záchraně našich duší. Chce je vytrhnout peklu a přivést do nebe. Hříchy naše vyvolávají strach a hrůzu v jeho nejsvětější duši, víc a více pociťuje zodpovědnost a tíži svého vykupitelského poslání. Vidí hříchy od Adama až do posledního člověka. Padají na něj s celou ošklivostí a tíhou - za všechny má učinit pokání, zaplatit, zadost učinit. On, čistý nevinný Beránek stává se vinným. Ježíš stojí před krutým zápasem, z něhož si odnese množství ran. Třeše se na celém těle úzkostí, pln pokory obrací se k nebeskému svému Otci s prosbou: „Otče, je-li možno, ať odejde tento kalich ode mne...“ Jaké odpovědi se dostává Synu Božímu? Nebe mlčí ... je zavřeno. – Nemá odpovědi pro Ježíše. Učedníci spí... Celé dlouhé řady zločinů, nepravostí a špatností v duchu valí se na Pána Ježíše a drásají jeho božské Srdce. I všechny mé hříchy jsou zařazeny v těchto nepravostech. Pán Ježíš bere na sebe toto hanebné břemeno a má se tak objevit před nejčistším zrakem Otcovým. Jak bolestný úkol pro nejsvětější, nejnevinější duši Ježíšovu! To si nemůže lidský duch ani představit, ani pochopit, poněvadž nezná ošklivost a následky hříchu.

Pane můj, Ježíši, duše má nespí, ale pozoruje každý Tvůj pohyb a děsí se s Tebou nad svými hříchy. Přistupuji blíže ... k svému Spasiteli a dovoluji si „Mistře, co je Ti? Proč je tak zsnalá Tvá svatá tvář, která ještě před několika hodinami zářila ve svatém vytržení při poslední večeři, když jsi ustanovoval Velebnou Svátost, když jsi se jako velekněz za svoji církev modlil k Otci nebeskému? Proč se tak tísnivě a plaše ohlížíš kolem, Ty, jehož trůnem jsou nebesa a podnožím země? Proč se tak chvěje Tvůj

přesladký hlas, který ještě před chvílí zněl jak velebný hymnus? – Můj Ježíši, koho hledáš?... na koho čekáš?“

„Čekám, kdo se ustrne nade mnou, však marně; kdo by mne potěšil, toho nenalézám!“

„Nikoho nenalézáš, kdo by Tě potěšil, kdo by s tebou bděl? – Hle Pane Ježíši, já Tvoje těšitelka, před Tebou klečím, Tobě se klaním, líbám Tvé nejsvětější ruce a nohy, pozdravuji Tvoje milující, trpící božské Srdce. Dovol Spasiteli, abych s Tebou trpěla. Nech mně pocítit aspoň tíži a ošklivost mých vlastních hříchů. Kéž bych mohla vzít na sebe Tvoji úzkost a mdloby. Chci být spolu s Tebou smírnou obětí za hříchy své a celého světa. Můj Ježíši, jak jsi krásný ve svém utrpení. Jak veliké ctnosti na Tobě spatřuji...“

„Smutná je duše má až k smrti.“

Kolik trpěl náš božský Spasitel, když spatřil všechny hříchy světa! Jako rozbouřené moře zaplavila ho bolest, když viděl nesmírné množství, ošklivost a tíhu našich hříchů, za které měl podat náhradu. Sotva se vzdálil od svých učedníků, předstoupily před jeho oči strašné obrazy: Vidí zradu Jidášovu, hanlivé řeči a pomluvy, ukruté bičování, které roztrhalo jeho tělo, že mu až kosti byly vidět. Vidí, jak jeho hlava bude ovinuta hustými trny... jak mu bude do obličeje pliváno ... jeho učení haněno a on za blázna prohlášen a pak veřejně přede všemi ze šatů svlečen ... a konečně k smrti odsouzen ... jak bude muset nést těžké břemeno kříže ... kolikrát pod tímto břemenem upadne ... jak mu budou nohy a ruce přibíjeny na kříž ... Pán Ježíš vidí již napřed všechny bolesti, které bude muset vytrpět za naše hříchy. K tomu se přidává palčivá žízeň, ... opuštěnost, sklíčenost a bolesti jeho něžného, citlivého srdce když vidí, co všechno vytrpí jeho nejdražší Matka, Panna Maria ...

V této sklíčenosti hledá Spasitel u svých apoštolů útěchu. Řekl jim, aby se modlili a bděli s ním. – Apoštolové spí ...

Ó, těšitelko, sestro, i u Tebe Pán klepá, Tebe si vyvolil, Tebe vzal sebou do zahrady Getsemanské. Tebe pozdravil při obláčke: „Ó, vy všichni, kteří jdete cestou, pozorujte a vizte, jeli bolest, jako bolest má!“ – Slyšela jsi tento pozdrav a rozumělaš mu? – Ty duše vyvolená, zpívala jsi slavně před oltářem: „Jsem těšitelka Božského Srdce Ježíšova v jeho smrtelné úzkosti.“

Milá těšitelko, duše drahá, k tobě obrací Pán Ježíš své krví zalité oči, u Tebe hledá útrpnost a cit vděčnosti. Jaké máš slovo? – Jaké máš city? – Jaké máš srdce? – pro trpícího Ježíše?

Ó, těšitelko božského Srdce Ježíšova na hoře Olivetské v jeho smrtelné úzkosti: z a m y s l i s e – r o z p o m e ň s e – u v a Ź – a m l u v –

Co bys byla řekla tehdy, kdybys skutečně před dvěma tisíci lety v oné hrozně noci byla přítomna a bděla u svého trpícího Spasitele? Nuže, tenkrát jsi ještě nebyla na světě, ale učiň všechno nyní a to právě této noci, co bys byla učinila tenkrát.

Otevři celé své srdce dokořán, Pán Ježíš to přijímá – každý projev tvé lásky a vděčnosti je mu stejně tak milý, jako před dvěma tisíci lety. – Dnes jako tenkrát. – Ano, on to přijímá.

Rozmluva:

Ježíši, můj nejdražší, nejmilejší Ježíši. Tak ztrápený, tak bolestí a hořkostí naplněný. Hle přistupuji k Tobě, nikoliv, abych Tě zarmucovala, ale abych Tě potěšila. Pane, miluji Tě nade všecko – a je-li ještě něco v mém srdci, co Tebe nemiluje, to musí ještě této noci z mého srdce ven! – Ježíši, nermuť se. Celé srdce, celou duši Tobě dávám a slibuji, že tě nechci více zarmucovat. Vždycky a všude chci Tobě dělat radost. – Ježíši, objímám Tě, líbám Tě a mám Tě ráda. – Pane, pohlédni na mne, chci vždy jednat, myslet, mluvit jenom to a tak jak se Ti bude líbit. Chci být Tvojí radostí, chci být Tvojí útěchou a mé srdce pláče nad nevděkem svým a všech lidí vůči Tobě. – Ježíši, klaním se Ti, přijmi mé klanění, přijmi mou dobrou vůli, přijmi celou mou bytost. Klaním se Ti i za všechny duše zavržené, které Tebe, svého Boha, nechtěly uznat a věřit. – Já v Tebe věřím.

Klaním se Ti za ty, kteří na Velký pátek volali: „Ukřižuj ho!“ Dej, aby Tvá nejsvětější krev, která též za ně a za všechny lidi byla prolita, stala se celému světu pramenem spásy, aby všichni v Tebe uvěřili a Tebe milovali, jednorozeného Syna Božího. Klaním se Ti za všechny duše bezbožné, které Tvou církev pronásledují a chtějí vyhladit z této země každou vzpomínku na Tebe. Klaním se Ti za všechny duše zbloudilé, za vlažné křesťany a za všechny ty, kteří Tě neznají.

Otče nebeský, poslyš výkřik lásky, který se dnes za tiché noci prodírá z mého srdce a nese se temnou nocí k nebesům. Otče, abys nás nemusel věčně zavrhnout, vložil jsi hrozné břemeno našich hříchů a zločinů na svého jednorozeného Syna. Hle, obětuji Ti smrtelnou úzkost Pána Ježíše, kterou trpí v zahradě Getsemanské, každý jeho bol, jeho těžkosti a mdloby – přináším Ti je na novo v oběť a prosím, dej, aby jeho utrpení a jeho prolitá krev nebyla na mne, na mých drahých, zvláště na ... zmařena. Aby všichni lidé jeho zásluhou došli spasení. Obětuji Ti pokoru a lásku, se kterou se Ježíš v zahradě Getsemanské Tvé vůli podrobil. Za to obrať hříšné duše k pokání a dej, aby Tě milovaly.

Ježíši, Vykupiteli můj, ve smrtelné úzkosti se chvějící, klaním se Tobě, Králi slávy, Otci budoucích věků! Ke Tvé potěše přináším Ti v oběť chvály úžas všech kůrů andělských nad Tvou láskou a poslušností k Otci nebeskému a nad Tvojí pokorou! Přináším Ti v oběť chvály úžas všech svatých a věrných křesťanů nad Tvojí velikomyslností, trpělivostí a nad nezměrnou láskou k nám lidem, ubohým hříšníkům! – Přináším Ti v oběť chvály úctu a oddanost Tvé nejsvětější Matky, Panny Marie!

Ó, Maria, první a největší těšitelko svého božského Syna, oroduj za nás! Vypros nám horoucí lásku k trpícímu Spasiteli, pravého smírného, těšitelského ducha, abychom po Tvém příkladu byly Kristu Pánu tím, čím mu máme být, abychom věrně plnily to, co jsme mu slíbily.

Ježíši, mám Tě ráda a vynasnažím se, abych Ti skutečně svoji lásku dokázala. – Posiluj mne, poučuj mne, abych byla tvou věrnou těšitelkou. Nejsvětější, trpící Srdce Ježíšovo, budiž jedinou mojí láskou!

Ó, hodino temnoty, kdo nahlédne do hlubin Srdce božského Trpitele, Ježíše Krista! – Já ubohý tvor, nejsem s to, abych Tebe, můj Ježíši, potěšila. Spěchejte sem kůrové nebeští, Vy duchové andělští a potěšte mého zemdleného Spasitele!

„Otče, jeli možno, ať odejde kalich tento ode mne, ale ne má, ale Tvá vůle se staň!“

Božský Spasiteli, obdivuji Tvoji trpělivost a odevzdanost do vůle Otce nebeského. – Jak Ti děkuji za všecko, co jsi pro mne obětoval a trpěl. Ó, kéž bych Ti mohla splatit! Ano, můj Ježíši, nyní mne nebude nic těžkým. Chci s Tebou trpět a utrpením Tebe těšit. Ano, pro Tebe trpět! – Ode dneška nelekám se ničeho, podvoluji se všemu a beru na sebe dobrovolně každé utrpení, které mně pošleš. Dej, abych byla schopna každé oběti, nechci se vyhýbat žádné obtíži a nepříjemnosti.

Pohlédni, duše má, na svého Ježíše: je k smrti mdlý, bolestně raněn nevděkem lidí. Krvavý pot teče po jeho obličejí, on klesá k zemi. – Ten Ježíš, který každému trpícímu podal svou pomocnou ruku, pomáhal v bolestech, těšil zarmoucené ... ten nemá nikoho, kdo by ho pozvedl, kdo by se nad ním slitoval. Kolikrát byl tobě těшитelem v tvých úzkostech... Kolikrát již tobě odpustil ... a sám, jako člověk opuštěn... sahá Ježíš po tobě, milá těšitelko, abys ho podepřela. Hle, nyní nadešla chvíle, kdy můžeš svou láskou splatit lásku svého Spasitele.

Co učiníš?

Co bys byla učinila jsouc přítomna krvavého potu Pána Ježíše? – Ano, podepřela bys rukama klesající božskou hlavu, stírala bys pot svým závojem! Ano, učiň to, učiň! Učiň radost svému Spasiteli, připrav mu úlevu, zřekni se těch chyb, těch vášní - promysli dobře, které jsou to, pro které Spasitel tolik trpěl. A pak, on řekl: „Cokoliv učiníte jednomu z nejmenších, mně jste učinili.“

Sestro, těšitelko, nebuď lhostejná, když se jedná o spásu Tvých bližních! Vidíš, co stála Pána Ježíše nesmrtelná duše! Jakou cenu musel zaplatit.

Nebuď lhostejná, není to maličkost - nedbalostí vynucovat krvavý pot Spasitelovi. Tato hodina nechť tě naučí znát ctnost, nechť tě naučí znát hřích a nechť se tvá duše rozhodne! Ano, domluv se se svým Spasitelem, přiklekni blíže k němu a pros, ať skrápí tvoji duši jeho nejsvětější krev. – Domluv se s ním. Je to chvíle rozhodná!

Trpící Srdce mého Ježíše, lidský nevděk vyvolal v Tvé duši smrtelnou úzkost. – Ano, nevděk, nevšímavost, lhostejnost a odpírání, které si viděl, zhořkly nesmírně každou krůpěj Tvého kalicha. Ježíši, a toho nevděku dožil ses také ode mne! – Má vlašnost byla příčinou Tvojí úzkosti. Kolikrát jsem Tě zarmoutila! – Odpusť mi, Ježíši, moji nevděčnost a přijmi moje díkyčinění za milost vykoupení. Ježíši, kdy pochopím a kdy budu sto náležitě ocenit onu velikou milost, žes mne povolal za těšitelku a oběť smíru Tvého božského Srdce? ... Děkuji a dobrořečím Ti! – Ó, dobrořečte se mnou všechna díla Páně, Pánu, Dobrořečte se mnou všechna nebesa i země! Dobrořeč se mnou celý vesmír, všechn svět viditelný i neviditelný!

Má vděčnost nechť se, můj trpící Spasiteli, projevuje mou věrností! Kéž jsem Ti vždy, po celý můj život věrnou těšitelkou, věrnou obětí smíru a Tvojí radostí. Kéž je mé srdce Tobě odpočinkem, kde by si Tvé od světa opovrhované Srdce odpočinulo. Hrozím se sice pro hříšnost svou tak velkých tužeb, ale povinnost a láska mne nutí, abych se Ti dala úplně bez výhrady. Ježíši, pro slabost svou všeho se obávám, ale od Tvého božského Srdce všecko očekávám. – Dej mi, na přímlovu a pro zásluhy Tvé nejsvětější Matky, Panny Marie, milost, abych toto předsevzetí splnila.

„Obětován jest, protože sám chtěl.“

Ježíši, vyslovil jsi ono veliké a vznešené slovo „Fiat! – Staň se!“, ale pod tíží tohoto slova klesáš znovu. Lpí na Tobě božská spravedlnost, Otec nebeský Tě přijímá za smírného Beránka, nesoucího celé břemeno lidské viny. – Musíš vyplnit poslání vykupitelské. Máš být rozšlapán jako pšeničné zrno, rozemleto tlakem strašné bolesti; jak vinný hrozen máš být lisován a krev Tvá nejsvětější již je prolita po tvém těle.

Jak draze jsi vybojoval mé spasení. Jak mnoho jsi trpěl za naši vinu!

Jak se musím stydět, že se zdráhám přinést sebemenší oběť, když vidím, jak ochotně se obětuje můj Bůh z lásky ke mně.

Proč, ó, nejsladší Ježíši, proč se stravuješ takovou bolestí? – Vždyť jsi mohl celý svět spasit jedinou modlitbou, jediným vzdechem, jediným úderem svého Srdce! Již dávno bylo prorokováno, že naše vykoupění bude nadměrné, a skutečně tomu tak je, neboť nás zbavilo nejen smrti věčné, ale uvedlo nás ze stavu viny do stavu nevinnosti, ze stavu kletby do nadpřirozenosti. Takové dílo mohl vykonat jedině Bůh!

Ale Ježíš není ještě spokojen. Jeho nepochopitelná láska nám chce zanechat majetek, s nímž bychom zcela svobodně mohli zacházet. Je to poklad Jeho zásluh, kterým se můžeme obohacovat a dosáhnout odpuštění časných trestů pro sebe i duše v očištění. – Ó, jak Ti děkuji, Božský Spasiteli, co jiného bychom si mohly ještě přát?

Hle, božský Spasiteli, plnýma rukama беру všechny Tvoje zásluhy, všechny Tvoje bolesti, všechny úzkosti, které jsi na hoře Olivetské vytrpěl, každou kapku Tvého krvavého potu, který jsi prolil, Tvou mdlobu, kterou jsi vytrpěl – všechno to obětuji a přináším v náhradu na **s m í r** za urážky, které se dějí Tvému nejsvětějšímu Srdci. S Tebou, můj Ježíši, spojuji a obětuji všechny bolesti, nemoci tělesné i duševní útrapy, všechny nesnáze a nedorozumění, které mně Tvá dobrota připravila. – Hle, úplně se dnes nanovo přináším s Tebou, můj Vykupiteli, Otci nebeskému v oběť smíru! Ano, chci trpět, s Tebou chci trpět a utrpením Tebe těšit. Každá moje myšlenka, každý pocit, každý úder mého srdce, všechny práce i modlitby, všechno co mne čeká v životě i smrt spojuji s Tebou a přináším v oběť smíru. Můj Vykupiteli, obětuji Tvou velekněžskou modlitbu, Tvé odevzdání se do vůle nebeského Otce, všechny Tvoje namáhavé cesty, všechny práce Tvoje, kázání a dobré skutky, ano všechno na novo obětuji v náhradu v oběť smíru.

Můj Ježíši, obětuji lásku Tvého nejsvětějšího Srdce i Tvoje svaté úmysly, všechny oběti mší svatých, v nichž se nanovo přinášíš za nás v oběť. – Hle, Otče nebeský, přijmi tuto velikou oběť smírnou mého božského Spasitele a ve spojení s ním přijmi i oběť mou! K větší cti a slávě Tvé, v náhradu Tvé spravedlnosti za urážky našimi hříchy Tobě způsobené.

Spasiteli můj, můj Ježíši, ještě Tě vidím velice zarmouceného. Slyším Tvoje tajuplná slova: „Křtem mám být křtěn a jak toužím, dokud se nevykoná ...“ – Ano toužíš, žízniš po spáse našich duší a největší Tvá bolest a úzkost, která Ti vynutila krvavý pot, byla, že jsi viděl, že přes všechno Tvé utrpení a obětovaný život za nás ještě mnoho duší bude zavrženo do propasti věčného ohně, proto, že nechtějí věřit, nechtějí Boha milovat a setrvávají v hříchu svém, ve kterém zemřou. – To byla veliká bolest Tvého milujícího, nejsvětějšího Srdce. To jest také bolest moje - když vidím hynout nesmrtelné duše, které Tě tolik stály. Ó, Ježíši, pomoz jim, smiluj se nad nimi! – Nedopouštěj, aby tvé umučení na nich bylo zmařeno. –

Hle, v náhradu jejich nelásky obětuji Ti lásku svého srdce. Otče nebeský, v náhradu za hříchy své a celého světa obětuji Ti nejdražší krev Ježíše Krista, jeho přehořkou smrt, jeho úzkosti na hoře Olivetské. Otče, odpusť a nehněvej se na nás na věky! Ježíši nebuď mi soudcem ale Spasitelem!

„Bděte a modlete se ...“

Nejdražší Ježíši, řekl jsi svým učedníkům: „Bděte a modlete se ...“ Ano, já bdím a spínám před Tebou ruce k modlitbě. Ty víš, můj Spasiteli, co mi leží na srdci, Ty víš, co mne trápí. Padám před

Tebou na kolena a netroufám si ani oči své pozdvihnout zahanbena jsou hříchy svými. Ó, Pane Ježíši, odpusť mi! Dotkni se mého srdce a uděl mi milost dokonalé lítosti nad mými hříchy. Dotkni se mých očí, ať plač proudy slz. Dotkni se mé duše, ať se naplní hořkostí a bolestí nad svými hříchy. Můj Ježíši, milosrdenství! Spas mou duši a nevzpomínej nevděčnosti a nelásky mého srdce k Tobě. Chci Ti všechno hradit, smiluj se nade mnou a buď milostiv mě hříšné.

Jak mně bolí, když vidím, jak jsi urážen! Smiluj se, Pane, nade všemi hříšníky a rozpomeň se, co jsi trpěl pro jejich spásu. Pane, prosím za ně! Dej jim milost obrácení! Ať činí pokání a učiní se hodnými Tvého smilování. Zvláště Tebe prosím za tyto duše ... Pane, daruj mi je! – Ať nezhynou, ale ať oslavují Tvé milosrdenství na věky!

Prosím Tě, Pane Ježíši za své rodiče, bratry a sestry, příbuzné, přátele. Nedopusť, aby se od Tebe odvrátili, dej jim svou milost, ať všichni jednou spočinou v nebi na Tvém božském Srdci. Pane, buď jim milostiv, zachraň je! Pomoz jim a dej, ať Tebe vždy více a více milují!

Odplat' našim dobrodincům svou milostí a životem věčným. Poroučím Tvé ochraně všechny Ty, kteří se za mne modlí a za něž já jsem povinna se modlit. Všechny známé, všechny lidé živé i mrtvé poroučím Tvému milosrdenství, dej každému, co potřebuje, aby došel spasení. Zvláště Ti svěřuji všechny nemocné, a ty, co se nacházejí v nebezpečí hříchu a v zoufalství. – Ježíši, smiluj se nad nimi, nedopusť, aby zlé činili.

Buď milostiv všem umírajícím, dej jim milost, aby šťastně z tohoto světa vykročili, dej, ať jsou účastni zásluh Tvého umučení, aby Tvoje nejdražší krev na nich nebyla zmařena. Pro úzkosti Tvé, které jsi vytrpěl na hoře Olivetské, prosím Tě, Pane Ježíši, smiluj se též nade mnou a popřej mi šťastnou hodinku smrti. Rozpomeň se na mne, až se má duše bude loučit s tímto světem.

Smiluj se, Pane, nade všemi těmi, kteří se této noci, ba této hodiny se světem rozloučí, za ně obětují nanovo Tvé smrtelné úzkosti. – Pane, buď jim milostiv! Ježíši, smiluj se nad nimi.

Posilni všechny slabé duše, pomoz všem, kteří pracují pro rozšíření Tvého království na zemi.

Ježíši, Božský Spasiteli, smiluj se nade všemi řeholnicemi a kněžími, dej jim pravého ducha a milost setrvání v dobrém až do konce.

Prosím i za všechny Ty, kteří Tě neznají a neokusili Tvou Božskou lásku.

Ale hlavně prosím za všechny své spolusestry. Dej všem pravého smírného, těšitelského ducha, uděl každé zvlášť milosti, které potřebuje, pravého poznání sebe a Tebe, o Bože můj. Ať všechny až do konce setrvají v dobrém a v lásce sesterské a v lásce k Tobě. Dej rozkvět naší kongregaci, aby Ti byla, můj trpící Spasiteli, andělem útěchy.

Kongregace zřízená k útěše Tvého božského Srdce ať je pramenem pro trpící bližní, kde se jim dostává útěchy a úlevy. Nedopusť, ó Pane Ježíši, aby kongregace tato utrpěla na duchu, ale dej a zachovej v ní u všech sester původního ducha útěchy a smíru.

Pane Ježíši, můj trpící Spasiteli, prosím Tě též, smiluj se nad představenými naší kongregace. Dej jim ducha moudrosti, posiluj je v utrpení a v těžkostech a učiň z nich představené podle Tvého Božského Srdce. Pomáhej jim ve všech potřebách jak tělesných, tak duševních, aby co konají a

podnikají, sloužilo k větší cti a slávě Tvé. Dej, o Bože můj, aby plnili ve všem Tvoji nejsvětější vůli a prospívali v milosti Tvé až do konce. –

Buď milostiv, Pane, všem duším v očistci, zvláště těmto ... Otče nebeský, obětuji Tobě nejdražší krev Ježíše Krista a všechny jeho zásluhy za duše v očistci. Splň jejich touhu po Tobě, o Bože, a přijmi je do radosti věčné. – Můj Ježíši, milosrdenství!

Bože můj, smiluj se nade všemi našimi nepřáteli a dej jim své milosti a pomoci.

Prosím za církev svatou, za Svatého Otce. Chraň ji před nepřáteli a dej, aby se rozšířila po celém světě. Přiveď nevěřící a bludaře k poznání, aby všude zazníval jeden hlas: „Velebno budiž božské Srdce Ježíšovo, jemu čest a sláva na věky!“

Pane, vyslyš modlitbu mou a volání mé k Tobě přijď! Hle, můj Ježíši, smiluj se také nad mojí ubohou duší, dej, abych se poznala a polepšila zvláště v této věci ... Abych vytrvale pracovala na svém zdokonalení a stala se Tobě podobnou, abych milovala kříž.

/Pros Krista Pána dále sám o co chceš, aby Tě této noci vyslyšel, neboť je to milostiplná hodina, kdy Tě Pán vyslyší, dříve než jindy. Přednes mu všechny své prosby ... /

Když Spasitel krví zbrocený přišel k apoštolům a našel je, jak spí, s bolestným srdcem vrací se na své místo a modlí se dále, opakuje: „Otče, jeli možno, ať odejde kalich tento ode mne, ale ne jak já chci, nýbrž jak ty.“

Zamysli se, jak bolestný byl pocit Spasitele, když se viděl ve svém utrpení opuštěn. Apoštolové spali a on sám v této hrozné hodině, kde vyjednával o spásu celého světa, stojí bez pomoci a útěchy.

Jak ho bolí a zarmucuje vlažnost, netečnost těch, které povolal do své společnosti. – Kéž by ses, milá sestro, nikdy nepoddala vlažnosti, kéž by Ti na tom záleželo, aby tvoje horlivost potěšila a podala náhradu trpícímu Srdci Ježíšovu. – Buď bdělá, neoddávej se nikdy duchovnímu spánku vlažnosti. Buď věrná v malých věcech a co jsi Bohu slíbila, plň věrně! – Tak potěšíš Srdce Ježíšovo. Buď mu věrnou Těšitelkou až do smrti. – Pros Krista Pána o milost setrvání a nikdy sobě nedůvěřuj, zato ale pevně důvěřuj v pomoc Boží. – Vezmi si příklad a dobře si promysli, jak trpěl Tvůj božský Spasitel, jaké veliké ctnosti poslušnosti a trpělivosti a hlavně odevzdanosti do vůle Otce nebeského se zde ukazují. – Řiď se dle tohoto příkladu, když na tebe přijdou nesnáze a utrpení a snášej vše jako Tvůj Spasitel. – Neklesej na mysli, nenaříkej – neomlouvej se. Dodej si zmužilosti a řekni: „Můj Ježíši, pro Tebe trpět a utrpením Tebe těšit!“

Pán Ježíš nás sice všechny svou smrtí na kříži vykoupil, ale my musíme si přivlastňovat zásluhy jeho smrti a s jeho milostí spolupůsobit a dělat pokání za své hříchy. A to jde nejrychleji utrpením, které z lásky, odevzdaně do vůle Boží snášíme. –

Kristus Pán setrvává v modlitbě, Otec nebeský posílá mu anděla útěchy. – Kéž bys byla i ty, milá sestro, Kristu Pánu pravou, skutečnou Těšitelkou, kéž bys mu byla andělem útěchy a radostí jeho božského Srdce. Tuto milost si vyprošuj, až obdržíš.

Nakonec poděkuj Kristu Pánu za tu velikou milost, že jsi směl s ním bdít.

